

med hensyn til om det er købt for dyrt, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at man kan købe meget, dejlig dansk kunst, som er betydelig billigere end gedigne, dansk designede møbler for eksempel. Det kan man. Og det er ikke investeringskunst. Det er kunst, vi hænger op, fordi vi kan lide det, fordi det er gode dekorationer, de inspirerer os, de udfordrer vores tankevirksomhed osv. Det er ikke bare den brølende kronhjort eller skovsøen eller de flyvende ænder, for dem har vi ikke. Men jeg tror ikke, at ret mange danskere køber kunst som en investering, så dummer de sig i hvert fald. De allerfleste kunstkøbere i Danmark køber sådan almindelig og ganske udmærket kunst. Sådan er det.

Så til den socialdemokratiske ordfører med hensyn til at købe fransk kunst – jeg ved nu ikke, hvorfor fransk kunst skulle være mere investerings sikker end dansk, det er det jo ikke absolut, men altså udenlandsk kunst – og så afskrive på det. Jamen, vi afskriver jo også på erhvervsbygninger, selv om de ikke mister deres værdi, og så beskatter vi genvundne afskrivninger, når vi sælger dem, og sådan skal det også være med kunsten. Det synes jeg er helt fint.

Jeg synes, det er helt fint at få kunst ind i virksomhederne. Det er helt udmærket.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst takke for en positiv modtagelse fra repræsentanter for et flertal af Tingets medlemmer. Også tak for denne lille kunstneriske diskussion, der var her på det allerseneste, hvor jeg med det samme skal erklære mig meget enig i mange af de bemærkninger, som hr. Ole M. Nielsen kom med.

Dernæst må jeg sige, at jeg var noget forundret over at høre venstrefløjen og hr. Henrik Sass Larsens bemærkninger om det med skat, at man skulle bruge skattesystemet. Afskrivning af kunst er kunstigt, sagde hr. Henrik Sass Larsen.

Jeg ved ikke, om jeg husker forkert, men så vidt jeg husker, så er den såkaldte SR-model jo også baseret på skattesystemet. Var den ordning, som hr. Henrik Sass Larsens eget parti fik gennemført sammen med Det Radikale Venstre, da det var i regering, ikke også baseret på skattesystemet? Jeg spørger bare. Det kan være, jeg husker forkert, men så må hr. Henrik Sass Larsen rette mig.

Kl. 19.40

Hr. Henrik Sass Larsen og andre siger, at det er bedre at støtte kunstneren direkte end at støtte køberne. For det første er det vigtigt at under-

strege, at det her jo bare er et supplement, det er jo ikke sådan, at vi fjerner kunststøtten. Dernæst er det vigtigt at pege på, at de, der køber, nu får en højere prioritet, og hvad galt er der dog i det? Er det ikke rimeligt, at hvis der endelig skal være smagsdommere, skal det først og fremmest være befolkningen, arbejdspladserne, kunststudvalgene, dem, som er dér, hvor kunsten skal være? Det er dem, der har bestemmelsesretten, og det er dem, som får en bedre mulighed for at få den kunst, de ønsker sig. Jeg synes, at set ud fra en arbejdspladsvinkel er det svært at forstå, hvordan venstrefløjen og hr. Sass Larsen kan være så negative over for, at man nu får god kunst på arbejdspladserne.

Når man har hørt den debat, der har været, tror jeg ikke, der er nogen som helst diskussion om, at dette forslag vil bidrage til mere kunst på danske arbejdspladser, og det er vel alt andet lige et formål, som vi alle sammen burde kunne være fælles om at støtte. Mere kunst på danske arbejdspladser fremmer arbejdsglæden, fremmer dagligdagen, og jeg har svært ved at se, at det skulle være negativt.

Til gengæld vil jeg benytte lejligheden til at sige tak til, jeg tror næsten alle. Bortset fra Enhedslistens navnkundige ordfører har alle vist støttet forslaget om hæderspriser. Det er jo sådan, at de gældende regler siger, at i dag er kun visse udenlandske hæderspriser og nordiske hæderspriser skattefrie, men det forslag, vi her kommer med, er altså åbenbart faldet i god jord hos størstedelen af Folketingets partier.

Dernæst vil jeg hæfte mig lidt ved spørgsmålet om kontrol. Vi har netop lagt vægt på, at første etape, dér hvor beslutningen træffes, er hos køberen. Her skal man kunne få en forhåndsgodkendelse, hvis man er i tvivl. Er man ikke i tvivl, er køberen og skattevæsenet overhovedet ikke i tvivl, er der ingen problemer, men i tvivls-tilfælde – og kun her – kan man henvende sig til Akademiraadet. Det er efter min opfattelse ikke en smagsdommer, det er en kontrolinstans, og derudover har vi jo indbygget en række andre kontrolinstanser i forslaget.

For det første: Den kunstneriske udsmykning af erhvervsbygninger skal afskrives efter samme principper som afskrivning for selve bygningerne med 5 pct. årligt. Fritstående, kunstneriske udsmykninger skal afskrives efter reglerne for driftsmidler, altså med 25 pct., og der skal være tale om førstegangskøb af original billedkunst.

Kontrolforanstaltningerne er for det første baseret på, at det alene er kunstnerisk udsmykning